

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Jeroen van den Berg
Titel	Blowing
Jaar	2003
Uitvoering	Laagland

Copyright (C) 2003 by Jeroen van den Berg

1

Het is een mooie zonnige dag. Het hele gezin is feestelijk gekleed. De tafel is gedekt, een overdreven grote brunch. Vader staat te prutsen aan het bedieningspaneel van een rolluikensysteem, Jurg leest en Esther zit aan de ontbijttafel, Moeder staat voor het raam te telefoneren.

moeder Fantastisch. Nee, écht fantastisch schat. Geweldig dag. Niks vijfenveertig. Voel je niets van hoor *Ze moet heel hard lachen*. Het is een feestje. *tegen de kinderen en vader* Het is hier feest hè, jongens?

vader *leest de bedieningsinstructies* Steek de sleutel in het bedieningspaneel en toets uw code in.

moeder Ik voel me geweldig. Is maar een getal toch, vijfenveertig.

vader Jurg –

moeder Weet je nog dat moeder vijfenveertig werd? Die was toch al bejaard toen. Grijs jurken en gezondheidsschoenen. Precies! Moet je mij zien, kwestie van een andere tijd. Thea, ik word minstens honderdvijftig.

vader Jurg –

moeder Ze gaan nog van alles ontdekken, let maar op. Dat is niet optimistisch, dat is reëel.

vader Ik zie dus nergens een code, Jurg.

moeder Ik heb toch geen enkele reden om somber te zijn. Het is hier ronduit gezellig. Ik heb een fantastische brunch in elkaar gedraaid. Ben ik dagen mee bezig geweest.

vader Jurg –

esther Hou nou eens op met lezen, Jurg.

jurg *doet haar na, terwijl hij door leest* Hou nou eens op met lezen, Jurg.

moeder Je zou het moeten zien. Hoe we hier met z'n allen zitten. Leo heeft een nieuw pak, hij draagt zelfs een strikje, ik heb hem eindelijk zo ver, Thé. *Ze moet lachen*.

vader Hier. Uw code staat er. *Hij trekt aan zijn strikje*.

moeder Laat nou zitten, Leo, hij zat daarmee juist prima – nou zit hij er dus aan te prutsen hè, nee joh, staat hem geweldig, past echt bij hem. Wat bedoel je daar nou mee, Thé. Hij kan het juist heel goed hebben –

esther Mamma –

moeder Wacht even, Thea, Esther zegt iets –

esther Gaan we nou een keer eten?

moeder *tegen Esther* Ik zit even met tante Thea – Je zou ons hier moeten zien zitten, Thea. Leo dus met dat strikje en Jurg, gaat geweldig op school met Jurg, zit de hele dag te lezen, zo leergierig. En Esther. Dat wordt een echte dame. Ik liep laatst met haar op straat, Thé, dachten ze dat we zussen waren, hè, Es?

esther Eén keer gebeurd –

moeder Hoor je, ze zegt het zelf, Es, vertel eens aan tante Thea – *geeft haar de telefoon*

esther *pakt de telefoon niet aan* Gaan we nou een keer eten?

vader *nog steeds verdiept in de gebruiksaanwijzing* Dat is toch niet te begrijpen.

moeder *in de telefoon* Dus dat bedoel ik. Wat nou vijfenveertig. Het is maar net hoe je je voelt. En ik voel me fantastisch. Ze zijn zo lief voor me, Thea, versierde tafels, bergen kadootjes – dat zeg ik nergens om – ik beschrijf gewoon wat ik zie, Thé.

vader *slaat met zijn vlakke hand op de gebruiksaanwijzing* Ik begrijp hier dus helemaal niets van, hè! Jurg!

jurg Moet dat persé op haar verjaardag?

vader Je zal net zien: installeer je die luiken morgen staan ze hier vannacht voor de deur, de inbrekers.

moeder Hoezo, nee, ik zeg alleen maar –

jurg Wat valt hier nou te halen?

vader Ho ho, we hebben het goed voor elkaar. Kijk eens om je heen. En tel dat dan eens allemaal bij elkaar op.

moeder Luister, Thé, ik bedoel daar helemaal niks mee –

esther Wie zegt dat de inbrekers uitgerekend vandaag langs komen.

vader Je hoort ze toch rondjes rijden op hun scootertjes, 's avonds. Die houden ons al weken in de gaten. *Hij kijkt ondertussen in de gebruiksaanwijzing*. Ik begrijp toch niet – *Hij drukt op willekeurige knoppen*.

moeder Wij zijn hier gelukkig ja, kan ik er wat aan doen?

vader *roept* Dat is toch godverdomme –

moeder Doe dat nou straks, Leo.

vader Ik ben zo klaar, Els!

moeder Leo is bezig met het installeren van een rolluik.

vader *slaat op het bedieningspaneel, roept* Dit is toch godverdomme niet te begrijpen!
De rolluiken gaan naar beneden, het wordt donker in de kamer.

moeder Leo!

vader Zo!

jurgen Zo kan ik niet lezen.
esther Pap!
vader Ik zei toch dat het zo gebeurd was.
moeder Leo! Wacht even, Thé – Ik zit hier opeens in het donker. Leo! Ik moet nu ophangen, Thé. *Ze hangt op.*
vader Perfect!
pauze
moeder Ik ga zo geen verjaardag vieren, Leo!
vader Wat is er nou?
moeder Doe die luiken omhoog!
Vader steekt een aansteker aan, probeert ondertussen de gebruiksaanwijzing te lezen.
vader Ehm –
Jurgen knipt een lampje aan.
vader Wacht even jongens –
moeder Je hebt ze toch net ook naar beneden gekregen.
vader Nou en.
moeder Dan krijg je ze toch ook wel weer omhoog.
vader Ik zie het verband niet, Els.
moeder Jij bent zo godschuwelijk onhandig, jij bent zo godschuwelijk godschuwelijk. *Ze staat op.* Ik ga hier niet in het donker zitten wachten. *Ze gaat de kamer uit, komt niet veel later weer terug.* Er zit een luik voor de deur, Leo!
vader Jij wilde dat de hele zaak beveiligd werd.
moeder Ik wilde dat ze niet van buiten naar binnen konden komen.
vader Dat zeg ik.
moeder Dit is andersom. Ik kan mijn eigen huis niet uit!
vader Als je nou even rustig-
moeder Ik kan het niet uitstaan, Leo. Kan je niet proberen er één dag voor mij iets leuks van te maken. Gewoon één keer in het jaar een fijne dag, is dat zo veel gevraagd?
vader *leest de gebruiksaanwijzing* Ik begrijp het gewoon eventjes niet.
moeder Gewoon eventjes niet. *Ze gaat achter hem staan.* Doe die luiken omhoog, Leo!
vader Niet op mijn vingers kijken, Els, dat maakt me bloednerveus!
moeder *grijpt naar de sleutel op het bedieningspaneel*
vader Blijf af, je kan niet zo maar willekeurig –
De luiken gaan omhoog.
moeder Zo eenvoudig, Leo.
vader Hoe deed je dat?
moeder Oké. De dag is al verprutst. Dankzij Leo Beumer.
esther Mogen we nou gaan eten?
moeder Vergeet het maar. Met zo'n begin wordt het nooit meer wat. Ik laat mijn verjaardag door niemand verpesten.
vader Maar luister nou, Els –
moeder Niks mee te maken. Er is niks gebeurd. We beginnen gewoon weer van voren af aan en je blijft met je vingers van die rolluiken af, Leo.

Black out

2

Het is een mooie zonnige dag. Het gezin is feestelijk gekleed. De tafel is gedekt, een overdreven grote brunch. Vader zit de krant te lezen, Jurgen leest ook en Esther zit zich te vervelen aan de ontbijttafel. Moeder staat voor het raam te telefoneren.

moeder Fantastisch. Nee, écht fantastisch schat. Geweldige dag. Niks vijfenveertig. Voel je niets van hoor. *Ze moet heel hard lachen.* Het is een feestje, *tegen de kinderen en vader* het is hier feest, hè, jongens?
vader *richting de telefoon* Het is hier feest hoor, Thea! *Jurgen kijkt spottend naar zijn vader.* Het is toch zo?
moeder Ik voel me geweldig. Is maar een getal toch, vijfenveertig. Weet je nog dat moeder vijfenveertig werd?
esther Mam-
moeder Die was toch al bejaard toen. Grijsze jurken en gezondheidsschoenen – precies. Moet je mij zien, kwestie van een andere tijd, Thea, ik word minstens honderdvijftig. Ze gaan nog van alles ontdekken, let maar op – Dat is niet optimistisch, dat is reëel.
esther Mam –
moeder Je zou het moeten zien. Hoe we hier met z'n allen zitten. Leo heeft een nieuw pak, hij draagt zelfs een strikje, ik heb hem eindelijk zo ver, Thé! *Ze moet lachen, Vader trekt aan het strikje.*
esther Hou nou eens op met lezen. Jurg.
jurgen *doet haar na, terwijl hij door leest* Hou nou eens op met lezen, Jurg.
moeder Laat nou zitten, Leo, hij zat daarnet juist prima –
esther Pap –

vader *reageert niet*

moeder Nou zit hij er dus aan te prutsen hè, nee joh, staat hem geweldig, past echt bij hem. Wat bedoel je daar nou mee, Thé. Hij kan het juist heel goed hebben.

esther Mamma –

moeder Wacht even, Thea, Esther zegt iets – *tegen Esther* Ik zit even met tante Thea –

esther Gaan we nou een keer eten –

vader *van achter zijn krant* We wachten op je, Els.

moeder *in de telefoon* De groeten van Leo – Dus dat bedoel ik. Wat nou vijfenveertig. Het is maar net hoe je je voelt. En ik voel me fantastisch. Ze zijn zo lief voor me, Thea, versierde tafels, bergen kadootjes – dat zeg ik nergens om – ik beschrijf gewoon wat ik zie, Thé, hoezo, nee, ik zeg alleen maar – luister, Thé, ik bedoel daar helemaal niks mee – Nee – Wij zijn hier gelukkig ja, kan ik er wat aan doen? Jij niet nee, maar het is mijn verjaardag, ik heb geen zin om op mijn verjaardag jouw ellende – daar heb ik gewoon geen zin in, Thé – *tegen Jurgen die een boterham op zijn bord legt* Wacht nou even tot ik klaar ben. Het spijt me verschrikkelijk, Thea, maar ik voel me goed, ik voel me jong, ik heb een fantastisch gezin – Dat is me helemaal niet aan komen waaïen, daar hebben we met z'n allen keihard voor gewerkt – Ja, dat denk ik ja – Je hebt een heel groot deel van je geluk in de hand ja – Als jij een beetje meer je best had gedaan – Je hebt je kansen gehad, Thé, je begon zelfs beter dan ik – Erik had geld.

vader *kijkt op van zijn krant*

moeder Dat is niet gemeen, zo zie ik het gewoon. Erik had geld toen jullie trouwden en jouw kinderen zijn een stuk slimmer dan die van mij – Ik ben heel tevreden met Jurgen en Esther maar ze zijn niet briljant, jouw kinderen –

jurgen *begint te zingen* Lang zal ze leven, lang –

moeder Zo hoor ik niets, Jurg – Ze zingen voor me, Thé, ze kunnen niet meer wachten, ik moet écht – Je hoort toch dat ze zingen – daarnet zongen ze, Jurgen –

jurgen *leest ingespannen in zijn boek*

moeder Ik praat tegen je, Jurg – *in de telefoon* Je hoorde toch dat ie zong daarnet, luister, Thé, ik moet nog een hele stapel cadeautjes uitpakken. *doet ondertussen de strik van vader recht* Er staat hier een geweldige brunch op tafel – nee geen ontbijt, brunch heet dat – zo heet dat gewoon, luister, Thé, ik moet nu écht – *Ze wrijft een lok haar uit Esthers ogen, Esther wrijft de lok direct weer terug.* Dat weet ik wel – *Ze houdt haar hand op de hoorn, fluistert.* Laten we nog even lang zal ze leven zingen, schat –

esther Gaan we nou een keer eten –

moeder Eerst even zingen. *Ze zingt, Esther doet mee.* Lang zal ze leven, Lang zal ze – *in de hoorn* Thé, ze willen nu echt dat ik aan tafel kom – ik kom er aan, jongens – *zingt* Lang zal ze leven in de gloria – *in de hoorn* Ik moet nu echt ophangen, Thé, nou daag – *Ze hangt op.* Die denkt werkelijk –

vader En – *zet in* Ze leve hoog ze leve hoog – *Esther en Jurgen vallen in.*

moeder Het hoeft niet meer, jongens – Leo! Leo, alsjeblijft hou op – Jurgen! Ze heeft toch al opgehangen. *Het lied is afgelopen.* Dat is toch niet te geloven, jongens, die is alleen maar met zichzelf bezig.

esther Ik heb honger!

moeder Wat heeft ze tegen mij, Leo.

vader *houdt een cadeau voor Moeder omhoog* Gefeliciteerd!

moeder Die kan gewoon niet hebben dat het ergens anders wel leuk is.

vader Let op, Jurg! Wacht even, Es. Eerst uitpakken – *Hij zet het cadeau voor Moeder op de tafel.* Els –

moeder Ze kan het niet hebben, ze kan het gewoon niet hebben.

vader *tegen Jurgen, wijst op het cadeau* Hé Jurg, moet je eens kijken –

esther Pak nou uit, mam –

moeder Ze heeft me niet eens gefeliciteerd geloof ik. *Ze pakt ondertussen haar cadeau uit.* Verdomd. Ze heeft me niet eens gefeliciteerd! Ik mag hopen dat wij nooit zo worden. Inleven in een ander, dat is zoiets belangrijks, jongens, maar dat beseft ze niet hè, daarom ging het ook mis met oom Erik –

vader Jurg, kijk nou even –

moeder Die kan heel wat hebben, toch, oom Erik?

jurgen Oom Erik is een saaie zak.

moeder Onzin. Jullie zijn altijd gek geweest met oom Erik, hè, Es – Maar niemand houdt dat uit, op de lange duur, zo'n vrouw verjaagt iedereen om zich heen. Dat is toch zo, Leo. Zo'n vrouw – *alsof ze dagelijks een video-camera kado krijgt* Oh, een videocamera, leuk hoor – *Ze haalt hem uit de doos, praat ondertussen gewoon door.*

vader Zie je, Jurg, een videocamera –

moeder Mij hoeft ze niet meer te bellen, Leo, als het zo gaat als daarnet.

vader Hé, Jurg, uitzendkwaliteit hè.

moeder Geen idee wat ik haar misdaan heb.

vader Er zit ook een bandje bij, Els. *Hij geeft haar een tapeje.*

moeder *kijkt door de lens* Ik zie dus niets hè.

vader Er moet ergens een gebruiksaanwijzing eh –

jurgen *haalt het beschermkapje voor de lens vandaan*

moeder Ah ja –

esther Mogen we nou eten –

vader Wacht nou even, we moeten eerst een opname hebben. Hé Jurg, wat vind je ervan?

jurgen Waarvoor hebben we eigenlijk uitzendkwaliteit nodig?

esther *pakt een broodje*

moeder Nog nergens aankomen!
esther Mam!
moeder Hè verdorie. Nou zet ik dus zo de camera aan en dan moeten jullie doen alsof ik dus net beneden kom.
vader Lees nou eerst even de gebruiksaanwijzing. *Hij zoekt in de doos naar de gebruiksaanwijzing.*
moeder Ik zie toch dat ie het doet – Luister, ik zet dus zo de camera aan en dan gaan jullie voor me zingen –
esther Alweer –
moeder Voor de video.
vader *heeft ondertussen zelf de gebruiksaanwijzing gevonden* Kijk, Els –
moeder Ik ben toch niet achterlijk, Leo.
vader Het is een geavanceerd apparaat –
moeder Hij staat aan, jongens.
vader *wijst naar de camera* Wat dacht je dat zoiets kost, Jurgen?
jurgen *haalt zijn schouders op*
moeder *tegelijktijd, kijkt door de camera* Begin maar te zingen – *Vader en Esther beginnen te zingen.*
jurgen *staat op*
moeder Jurg –
jurgen Ik heb hier niet zo'n zin in –
esther *zingt door*
vader *staat op, loopt achter Jurgen aan* Jurg, kom op, jochie. Toe nou even –
jurgen Waarom moet hier altijd alles –
vader Altijd alles, altijd alles –
jurgen Altijd alles, ja.
vader *slaat hem op zijn schouder* Hé, Jurg –
jurgen *dreigend* Blijf van me af.
esther Hiep hiep –
vader Hoera – Jurg!
esther Hiep piep –
moeder Ik zie dus opeens alleen maar zwart.
esther Hoera! Neem het nou op, mam!
moeder Ik zie dus opeens helemaal niets meer –
vader Kan niet.
esther *wil een broodje pakken*
moeder Laet dat – Is dat ding nu al kapot.
vader Dat ding, Els, is een peperdure videocamera.
moeder Nou en?
vader Die kan dus niet kapot.
moeder Zit er garantie op, Leo.
vader Het is verdomme uitzendkwaliteit.
moeder Zegt me niets.
vader Hier, het staat zelfs in de gebruiksaanwijzing. *tegen Esther* Wat staat daar?
esther Uitzendkwaliteit.
vader Nou?
moeder Hij doet het toch niet, Leo.
vader Ik laat me hier een beetje in een hoek zetten.
moeder Leo –
vader Alsof ik dat ding uit de Via Via, alsof ik hier met een of ander koopje aan kom zetten. Hier – *Hij laat Jurgen het merkplaatje van de video zien.* Wat staat daar? Juist! Philips.
jurgen Ik denk –
vader Philips staat daar.
esther Het is gewoon de accu.
vader *alsof hij dat zelf ook al lang wist* Precies.
jurgen Of het is de accu niet.
vader Wacht even –
moeder Zo'n ding moet toch langer dan vijf minuten –
jurgen Zo'n accu loopt leeg, dat is normaal.
vader Is toch algemeen bekend, Els.
moeder Waarom doen ze daar dan niets aan?
vader *vermoed* Als het leven zo gemakkelijk in elkaar zat.
moeder Als iets niet werkt moet je zorgen dat het wel gaat werken.
vader *plotseling heel geïrriteerd* Zo typisch, dit is nou zo typisch hè – Els, zo'n accu is gewoon, dat is gewoon –
jurgen Je moet hem eerst opladen. *Hij doet de stekker van de camera in het stopcontact.*
vader Weet ik toch, Jurg.

moeder Dan had je dat ding van tevoren moeten opladen.
vader Hij zat nog in de doos!
moeder Dan had je hem uit de doos moeten halen!
vader Ik kan toch niet, ik ga toch niet –
moeder Je kunt op je vingers natellen dat ik direct die hele brunch wil opnemen.
vader Maar hoe moet ik nou –
moeder *nadrukkelijk* Dit is mijn verjaardag, Leo – Sorry jongens, we zitten hier zo omdat pappa zo slim was de video niet op te laden.
esther Hoe lang gaat dat dan duren?
vader Neem maar vast een broodje, Esther.
esther *pakt opgelucht een broodje*
moeder Laat liggen.
esther Mam –
moeder O nee, Leo. Zo gemakkelijk gaat dat niet. We gaan nu heel rustig wachten tot het apparaat is opgeladen.
esther Ik klap zowat uit elkaar.
moeder Dan moet je bij je vader wezen, schat.
esther Pap –
vader *maakt een hulpeloos gebaar 'ik kan er ook niets aan doen'*
esther Mam –
moeder *wijst naar Vader*
Iedereen wacht.
jurgen *pakt een broodje*
moeder Waag het eens, Jurgen –
jurgen *brengt het broodje langzaam naar zijn mond*
moeder Ik waarschuw je, Jurgen – Je hoort wat ik zeg hè. Leo –
vader Kom op, Jurgen, laten we nou even wachten tot de video –
moeder *steeds opgewondener, fel, terwijl Jurgen het broodje steeds dichterbij zijn mond brengt* Als je het doet, Jurgen. Je bent gewaarschuwd hè. Waag het eens, jongen. Daar gaat ie spijt van krijgen, Leo –
vader *hulpeloos* Jurg, jongen –
moeder De gevolgen zijn voor jou hè. O, als je toch eens durft. Als je toch eens –
jurgen *propt in één keer het hele broodje in zijn mond*
moeder Oké, Jurg. Oké!
jurgen *neemt nog een broodje, geeft Esther er ook een*
moeder Heel goed. Dat is dus duidelijk.
esther *wil het broodje opeten, twijfelt*
moeder *pakt het broodje af* Beginnen we dus weer van voren af aan, jongens.
esther Mam!
moeder Niks mee te maken. Ik ga nu de kamer uit en als ik weer binnenkom hebben we het beste met elkaar voor en we maken er een leuke dag van.
vader Els –
moeder Dan maken we er een gezellige, vrolijke en vooral ongecompliceerde dag van.
jurgen Alsof dit ongecompliceerd is.
moeder Dit hoort er nog niet bij. *af*
jurgen *tegen Esther* Vind jij dat we zielig zijn?
esther Hoe bedoel je?
jurgen Met zulke ouders?
vader *geïrriteerd* Hij staat al aan, jongens – *Hij wordt gebeld op zijn mobiele telefoon. Hè godver! Hij kijkt op de display, neemt het telefoontje aan.* We zitten midden in die brunch. Ik heb nu geen tijd, Esther en Jurgen zitten hier aan tafel –
moeder *ondertussen vanaf de gang* Kan het al, Leo?
vader *roept* Momentje, Els! *in de telefoon* Luister, Els kan ieder moment binnenkomen, ik zit hier met die nieuwe camera – *Hij ziet dat de kinderen niet snappen wie hij aan de lijn heeft.* Ik bel je later – *geïrriteerd* Ik zeg toch dat ik je later bel!
schakelt de telefoon uit, roept Nog een momentje, Els – *houdt de camera voor zijn gezicht* Oké, jongens –
jurgen Wie was dat?
vader Iemand van de zaak.
jurgen Hoe weet die dat wij een brunch hebben.
vader Omdat ik dat verteld heb. *roept* Oké, Els!
jurgen Wat hebben ze daar op de zaak mee te maken?
vader *haalt de camera voor zijn gezicht vandaan, geïrriteerd* Ik hoef jou toch niet alles –
moeder *komt ondertussen weer binnen, met een glas champagne* Proost jongens, op mij!
vader *pakt snel de videocamera*
moeder Nou ben je dus te laat, Leo.
vader Ga nog even terug, ga nog even terug alsjeblieft.
moeder Doe je dat nou expres?

vader Het spijt me. Ik moest nog even iets instellen.
moeder Je doet het gewoon expres hè! *af*
vader Els! Hè, godverdomme, Els – *Hij loopt achter haar aan.*
stilte
Jurgen en Esther weten niet zo goed wat ze moeten doen.
jurgen *steekt zijn vinger op, luistert*
esther Wat is er.
jurgen Zo'n stilte is toch niet normaal. *Pauze, hij luistert.* Waar zijn die twee mee bezig?
esther Die komen zo wel terug.
stilte
jurgen Wie had hij daarnet aan de telefoon bijvoorbeeld.
esther Iemand van de zaak.
jurgen Zo praat je niet tegen iemand van de zaak.
esther Nou en.
jurgen Wat is er aan de hand, Es. Ze zitten nachtenlang aan tafel. Uren zitten ze te fluisteren.
esther Alsof ik dat niet weet.
jurgen Of hij loopt steeds maar rondjes en zij staat doodstil voor het raam. Nachtenlang, Es –
esther Alsof ik dat niet weet.
jurgen Dat is toch niet normaal. Niemand slaapt hier in dit huis. En overdag doet iedereen alsof er niets aan de hand is.
esther Er is niets aan de hand!
jurgen Onzin. *Hij pakt haar bij haar arm.* Er worden hier spelletjes gespeeld, Esther.
esther Laat mijn arm los, Jurg.
jurgen Jij ziet dat net zo goed.
esther Laat los. Je doet me pijn.
vader *komt binnen rennen, pakt snel de camera*
moeder *vanaf de gang* Ja?
vader *roept* Oké!
moeder *komt weer binnen, met een glas champagne.* Proost, jongens, op mij!
vader Op jou, Els!
jurgen Op jou, Els!
esther Sinds wanneer zeg jij Els?
jurgen Sinds mijn moeder mijn beste vriendin is. *tegen vader* Heb je dat?
moeder *ondertussen* God, wat een brunch jongens, ik heb zo verschrikkelijk mijn best gedaan!
vader Het ziet er geweldig uit, Els!
moeder Dat mag ook wel zeg, ik heb ontzettend mijn best – Heb je zo wel alles, Leo?
vader Laat mij nou gewoon even zelf –
moeder Ik denk toch dat je net iets dichterbij –
vader *loopt ondertussen naar voren, totdat hij door het snoer wordt tegengehouden.*
jurgen Je kan ook inzoomen.
vader Als jullie nou eens doen alsof er niet wordt gefilmd. *Hij filmt Esther, die met haar handen voor haar gezicht zit.* Wat is er nou, schat?
esther Ik wil er niet op.
moeder Dat is juist leuk, Es, kun je later aan je kinderen laten zien.
esther Ik wil geen kinderen.
moeder Waarom niet, schatje?
esther Ik wil geen moeder worden.
moeder *tegen Vader* Hoe komt ze daar nou bij hè? *Ze kust Esther, weet dat de camera alles opneemt.* Och jongens! Ik ben zo trots op ons, écht waar. Dit wordt een geweldige opname! We zijn zo'n bijzonder gezin!
jurgen Gelukkig zijn we niet zoals tante Thea.
moeder *moet lachen* Nou, Júrg! Zo kan ik de band toch nooit aan Thé laten zien.
jurgen Je moet een beetje van standpunt variëren, pap, zo wordt het saai.
vader Jurg – *zakt door zijn knieën* Het is de bedoeling dat het een beetje spontaan –
moeder Zie je zo nog wel iets van de brunch, Leo.
vader Els –
moeder *geïrriteerd* Wat is er nou?
vader Doe nou gewoon alsof je niet gefilmd wordt!
moeder Als jij de hele tijd tegen me praat.
vader Oké oké.
jurgen *heeft intussen een flinke berg kaas op zijn boterham geschaafd* Echt verrukkelijk, Els!
moeder *ziet de berg kaas* Nou, Jurgen – *tegen Vader* Doe maar even uit, Leo – Leo – Uit die camera –
vader *doet de camera uit*
jurgen We zouden eigenlijk een vaste cameraman in dienst moeten nemen. En dan alles live uitzenden. Zodat de hele wereld kan zien hoe fijn wij het hier hebben. Het is tenslotte uitzendkwaliteit, lijkt jullie dat wat – Een soort

voorbeeldgezin, snap je, dat de mensen van ons kunnen leren – *Jurgen schaaft ondertussen rustig door*. Wat is er nou?

moeder Ga je je nu normaal gedragen –

vader *wijst op de kaas* Daar is hard voor gewerkt, jongen –

moeder Daar gaat het niet om, Leo –

vader Die denkt dat dat allemaal maar gratis is.

moeder Luister, Leo –

vader Die denkt dat alles hier gewoon maar vanzelf –

moeder Dat denkt ie helemaal niet –

jurgen Jawel!

vader Zie je nou.

moeder Kijk dan dat lachje, Leo.

jurgen Ik heb écht nooit geweten dat dat allemaal geld kostte, mam.

moeder Kijk dan. Hij probeert je.

jurgen *schuift ondertussen de helft van de kaas op de boterham van Esther*

esther Jurgen!

jurgen *doet haar na* Jurgen!

vader Godverdomme, Jurg!

esther Hij weet best dat ik geen kaas lust.

jurgen Jij denkt zeker dat dat allemaal maar gratis –

vader Ik zie een grote rode vlek. Daar, achter jou op het behang –

moeder Laat je door zo'n jochie toch niet op de kast jagen –

vader *woedend* Ik laat me hier door niemand op de kast jagen.

jurgen Kunnen we niet eens gewoon een keertje gewoon gezellig –

moeder Er zijn er hier nog altijd drie die het wél leuk willen hebben. Leo! *Ze gebaart dat hij haar moet opnemen.*

vader *doet de camera aan, filmt het deel van de tafel waar Moeder en Esther aan zitten*

vader Fantastisch, Els!

esther Ik wil er niet op!

moeder *schept haar bord vol, kijkt naar de camera* Neem jij nou ook maar fijn, Esther –

esther Ik heb niet zo'n honger –

moeder *schept Esthers bord vol*. Voor de gezelligheid –

esther *huilt* Ik heb gewoon niet zo'n honger.

moeder Wat krijgen we nou, schatje.

vader Wie wil er nou huilend op de video.

esther *huilt nog steeds, handen voor haar gezicht* Ik wil er ook niet op.

jurgen *geruststellend* Niets aan de hand, Es. Hij staat niet eens aan.

moeder Houd je mond jij!

vader Wat bedoel je?

jurgen Als het rode lampje niet brandt –

moeder Hij probeert je, Leo.

vader Wacht even, Els. Ik weet niets van een lampje, Jurg.

moeder Ga er nou gewoon niet op in.

vader Ik druk toch gewoon steeds op aan.

jurgen Dan is ie al aan en druk je hem dus uit.

moeder Leo!

vader Wacht nou even. Jurg, jongen –

jurgen Je hebt juist opgenomen wat je niet wilde opnemen. Hebben we nu een band vol ruzie in uitzendkwaliteit.

moeder Ik dacht dat jij de gebruiksaanwijzing –

vader Zeg, als jullie hier toch alles beter weten –

moeder Je kan toch wel lezen, Leo.

jurgen Je kan toch wel lezen, Leo.

vader *legt de camera op tafel* Dan gaat iemand anders maar filmen.

moeder Die man is gewoon overal te dom voor.

vader Welja!

moeder Het is toch zo, jongens?

jurgen Zo is het hoor, Els.

moeder *wijst naar de tafel, die er al behoorlijk geplunderd uitziet* Nu hebben jullie al overal aangezetten, zie je niet meer hoe ik mijn best heb gedaan –

vader Ik heb die tafel zo weer in orde. *Hij begint de tafel weer in de oorspronkelijke staat terug te brengen.*

moeder Die man is écht ongelooflijk!

jurgen Had je met oom Erik moeten trouwen. Was dit nooit gebeurd.

vader Jurg, jochie –

moeder Dat krijg je zo toch nooit meer goed, Leo.

vader Mens, laat me nou even –
jurgen *heeft de camera ondertussen op de televisie aangesloten, we zien wat hij opneemt. Hij laat Vader de camera zien. Kijk,*
pap. Zie je het lampje nou – Zo is ie aan. *filmt Vader, kijkt door de camera* Wat ben je nou precies aan het doen?
vader *probeert ondertussen een gerecht dat er eerst heel mooi uitzag, bijvoorbeeld een huzarensalade, met zijn blote handen*
weer in de oorspronkelijke staat terug te brengen
moeder Doe dat ding uit, Jurgen.
jurgen *richt de camera op Moeder* Zoomen we in op de wereld die Els Beumer heet.
moeder *doet haar haar goed* Jurg!
jurgen Elk moedervlekje, iedere porie, een heuse snor zelfs –
moeder *houdt haar hand voor de camera*
jurgen En dat allemaal in uitzendkwaliteit.
moeder Jurg –
esther *richt de camera op Esther* En het lelijke meisje hier, dat als twee druppels water op haar moeder lijkt –
esther Ik lijk niet op mamma!
jurgen Wat is daar nou zo verschrikkelijk aan? *Hij filmt Moeder.*
moeder Laat dat kind met rust, Jurgen.
jurgen Altijd blijven lachen, Els. *richt de camera op Esther* Maar Esther Beumer, begrijp ik het goed dat jij dus niet zo
blij bent met zo'n vrolijke moeder?
esther *houd haar hand voor haar gezicht* Niet doen, Jurg.
jurgen Of als je je vader zo ziet bijvoorbeeld, ik noem maar wat – *Hij filmt zijn vader, die nog steeds onhandig bezig is de*
tafel te fatsoeneren.
vader Wat is er nou, jochie?
jurgen Wat gaat er dan door je heen bijvoorbeeld. *richt de camera op Esther*
esther Ik weet het niet.
jurgen Kom op, Esther Beumer. Een beetje een idioot is het toch wel? *Hij richt de camera weer op Vader.*
moeder Houd op je vader belachelijk te maken.
jurgen *richt de camera op Moeder* Dat doet ie helemaal zelf, hoor. *Hij richt de camera weer op Vader.*
vader *blijft stug doorgaan met het opruimen van de tafel*
jurgen Je had gelijk hoor, Els. Die man is overal te dom voor. Als ik dit zo zie.
esther Hij kan er niets aan doen, Jurgen.
jurgen *richt weer op Esther* Is dat zo?
esther Hij moet dat van mamma.
moeder Wat een onzin. Die man is volkomen vrij!
jurgen *filmt Vader* En hoe denkt Leo Beumer daar dan zelf over?
moeder Houd daar mee op, Jurg.
jurgen Als ie 's avonds in bed ligt, naast een snurkende Els –
esther *moet lachen*
moeder Ik snurk niet, Jurg.
jurgen En hij overdenkt zo'n dag als vandaag bijvoorbeeld. Vindt ie zichzelf dan misschien niet toch een klein beetje
een sul.
vader Over wie heb je het nou.
esther Over Leo Beumer.
vader Ik ben Leo Beumer.
jurgen Is dat even toevallig.
esther *moet weer lachen*
jurgen Hebben we ineens Leo Beumer live in de uitzending –
esther *lacht*
vader Ik snap niet wat er zo grappig –
jurgen Maar als Leo Beumer zijnde – Wat vind jij er dan van. Dit alles, hier. *Hij filmt de kamer.*
vader Wat valt daar nou van te vinden.
jurgen De hele toestand. Zoals je hier zit. Die idiote brunch die maar steeds overnieuw moet. Die belachelijke film die er
koste wat kost moet komen.
vader We proberen er hier gewoon samen het beste van te maken.
moeder Precies!
jurgen Ik vind het maar triest, wat jij, Es? *Hij filmt Esther.*
esther *moet weer heel hard lachen* Niet doen, Jurgen.
jurgen *blijft Esther filmen* Het is toch zo. Hoe hard er ook aan die brunch is gewerkt, hoe vaak we overnieuw beginnen.
Het is gewoon een kutverjaardag en dat blijft het. Toch?
esther *lacht*
moeder Doe uit die camera!
jurgen Je moet wel blijven lachen hoor. Zo'n lelijk gezicht heeft niemand wat aan.
moeder Doe die camera uit, Jurgen – Zeg dat ie er mee ophoudt, Leo!
vader Jurgen –

jurgen *filmt Moeder* Jij wilde toch een opname.
moeder Niet zo, Jurgen.
jurgen Maar zo zijn we, Els.
moeder Helemaal niet.
jurgen Dit is ons gezin.
moeder Niet waar.
jurgen Doe nou niet zo lullig, Els!
moeder Ik ben wél je moeder, Jurg.
vader Dat is wél je moeder, jongen.
jurgen Nou en?
esther *moet weer heel hard lachen*
vader Ik ben wél je vader hè.
jurgen *tegen Esther* Alsof ik dat niet wéét.
vader *in de war* Nee –
esther *lacht*
vader Onthoudt dat nou maar eens goed.
esther Dat hoef je toch niet te onthouden.
vader Nee, Esther –
esther *moet weer lachen*
vader *vindt het lachen van Esther wel amusant* Nou, Es –
moeder *tegen Jurgen* Als je maar dingen kapot kan maken.
jurgen Het gaat mij enkel om de waarheid.
moeder Het is maar net hoe je het wilt zien.
jurgen Ik zie een vrouw van vijfenveertig met rimpels, slappe borsten en een dikke reet.
esther *moet weer heel hard lachen*
moeder *verbijsterd* Dat is niet waar.
jurgen Ik zie wat ik zie, Els.
moeder Ze denken dat we zussen zijn.
Esther –
esther *moet weer heel hard lachen*
vader *lacht heel hard mee*
moeder Zeg jij dan wat, Leo.
vader *tussen het lachen door* Eh, jongens – Jongens –
Iedereen moet nog harder lachen.
moeder Leo! *Ze begint spontaan te huilen, als een klein meisje.*
esther *schrikt, stopt abrupt met lachen*
vader *sussend* Els!
moeder *tegen Vader* Ik kan toch niet, het gaat toch niet –
jurgen Staat er prima op, Els!
Moeder probeert Jurgen krachteloos te slaan, af.
stilte
vader *kijkt naar Esther en Jurgen, weet niet zo goed wat te zeggen. Hij probeert een lachje, kijkt op zijn horloge, doet zijn strikje lossen.*
jurgen *pakt een broodje, begint te eten*
esther *neemt ook een broodje*
Plotseling begint moeder in de keuken heel hard te huilen. Als dat een tijdje aanhoudt doet vader zijn strik weer goed, glimlacht naar de kinderen en wil naar de keuken gaan.
jurgen En als je nou eens niet ging?
vader *draait zich om* Hè?
jurgen Je hoorde me best.
vader Jurg. Jochie –
jurgen Niemand zegt dat jij nu naar de keuken moet.
vader Wacht maar tot je later zelf –
jurgen Dan zou ik nu ook niet naar de keuken gaan.
vader Dat kan je nu nog helemaal niet weten –
jurgen Ik zou hier lekker blijven zitten.
vader Ja maar jongen –
jurgen Wedden dat ik dat zou doen? *Hij reikt zijn vader een broodje aan.* Hier – Kom op, pa.
vader *gaat zitten* Ik weet het niet, jongens – *Hij wil een hap van zijn broodje nemen, op dat moment begin moeder in de keuken nog harder te huilen.*
esther Pap –
vader *staat op*
jurgen Als je nu gaat kan je het verder wel vergeten.

esther Doe niet zo belachelijk –
 vader Luister nou, jongen –
 esther Je moet gewoon nú gaan, pap –
 vader Ik ben écht zo terug –
 jurgen Je hebt me gehoord hè?
 vader Dan praten we dadelijk verder –
 jurgen Dat dacht ik niet.
 vader Oké, Jurg? *Hij gaat af, Moeder houdt direct op met huilen.*
stilte
 jurgen *wijst naar Esther*
 esther Wat is er nou?
 jurgen Wie niet vóór mij is, is tegen me, Es. Ik heb goed opgelet daarnet –
 esther *moet lachen*
 jurgen Voor jou wordt het net zo goed kiezen.
 esther Je zegt maar wat.
 jurgen Zeker weten. *Hij neemt een broodje, eet, pauze, blijft haar aankijken.*
 esther Wat is er nou?
 jurgen Waarom moest hij zo nodig naar de keuken daarnet?
 esther Anders houdt ze nooit op met huilen.
 jurgen Hoe weet je dat zo zeker?
 esther Dat weet je zelf net zo goed.
 jurgen We draaien in een kringetje, Es. Als iedereen hier steeds maar weer doet wat hij altijd al doet dan gaat het maar door en door en door en door –
 esther jurgen
 Ik snap je niet Jurgen Ik snap je niet Jurgen.
 esther jurgen
 Nou! Hou op! Nou! Hou op!
 Zie je wel –
 esther jurgen
 Doe niet zo flauw. Doe niet zo flauw.
 Ik weet toch precies
 hoe het hier gaat.
 esther jurgen
 Ik snap niet – Ik snap niet – Natuurlijk snap je
 het niet.
stilte
 esther Wat moeten we dan doen, Jurg.
 jurgen Wij moeten ze stoppen, Es. Als wij het niet doen doet niemand het.
 vader *komt binnen, duwt moeder voor zich uit, fluistert* Niks aan de hand – *Moeder heeft zwarte randen om haar ogen van de doorgelopen mascara, haar haar zit in de war, ze kijkt wezenloos voor zich uit, laat zich door Vader naar haar stoel brengen.*
 vader Eventjes –
 jurgen *gaat weer in zijn boek lezen*
 vader Jij ook, Jurg, luister even –
 jurgen *leest rustig door*
 vader Ik heb daarnet even met jullie, eh, moeder gepraat –
 esther Waarom fluister je zo?
 vader *fluistert* Sstt, eventjes, Es. Jurg. Ik bedoel. Ik heb daarnet dus met, eh, mamma gepraat, hè Els? Niks aan de hand verder. Ga nou even zitten, Els – *drukt moeder op haar stoel* Maar het lijkt ons dus beter, luister je, Jurg, het lijkt ons dus beter als we gewoon weer even helemaal opnieuw beginnen.
 esther Doe nou niet zo raar, pap.
 vader *nadrukkelijk* Ik doe niet raar. We beginnen nog een keer van voren af aan, met een schone lei. We maken er een gezellige, vrolijke en vooral ongecompliceerde dag van, hè Els? Dat lijkt misschien een beetje gek –
 jurgen Welnee –
 vader Nee hè – *tegen Moeder* Zie je dat ze het begrijpen, Els?
 jurgen Ik begrijp precies wat je bedoelt.
 vader Snap je, Esther. We proberen gewoon met z'n allen – Met z'n allen er het beste van te maken, ik bedoel, een gezellige, eh, ongecompliceerde, eh – Snap je, Es? Ik bedoel, eh – *tegen Esther* Misschien kan jij dan nu de video – *geeft haar de videocamera*
 esther *staat weifelend op, neemt de camera aan*
 vader Heel goed. *staat op, met opgeheven glas* Proost, jongens. Op mamma. Jurg. Es!
 esther Proost, mamma!
 moeder *heft haar glas, wezenloos*
 esther *vertwijfeld* Mamma –
 vader Geweldige brunch, Els! *smeert vol goede moed een boterham*

moeder *propt een boterham in een keer naar binnen, met volle mond* Vind je me aantrekkelijk, Leo?
vader *Verslikt zich in zijn broodje, tussen het hoesten door* Wat is dat nou weer voor vraag.
moeder Ik wil gewoon weten of jij me nog steeds aantrekkelijk vindt.
vader Alleen omdat Jurgen –
jurgen Ik zeg niets!
moeder *snuwt tegen Jurgen* Houd je mond, jij!
esther Moet ik dit ook opnemen?
moeder *nadrukkelijk* Ik ben vijfenveertig, Leo.
vader Ik ga niet waar de kinderen bij zijn –
moeder Die zijn wel wat gewend.
vader *probeert geloofwaardig te klinken* Ik vind je nog steeds heel aantrekkelijk, Els.
jurgen Dit is toch ongelofelijk –
vader Houd je er buiten, Jurg.
moeder Maar, Leo –
vader *tegen Moeder, vermoeid* Zullen we erover ophouden.
jurgen Ik doe helemaal niets!
vader Zullen we erover ophouden, Jurg! *tegen Moeder* Kijk nou toch hoe geweldig die brunch –
moeder *gaat staan, pakt Vader bij de revers van zijn colbert, nadrukkelijk* Ik lééf, Leo.
vader *benauwd* In godsnaam, Els!
moeder Voel je. Dit doe ik, Leo. *schudt hem door elkaar* Voel je?
vader Eventjes, Els –
moeder *laat hem los, slaat hem in zijn gezicht*
esther *moet weer hard lachen*
moeder Houd nou eens op met dat stomme gelach!
esther *doet haar best niet te lachen* Ik kan het niet helpen!
vader *voelt de plek waar hij geslagen is* Ik –
esther *moet weer heel hard lachen*
moeder Esther!
esther *lachend* Het gaat gewoon vanzelf!
vader *voelt aan zijn neus, er zit bloed aan zijn hand, hij laat dat aan moeder zien* Mijn god –
moeder *doet hem na* Mijn god – Wat ben jij voor man, Leo – Wat is dat voor man, jongens!
esther *moet weer hard lachen, Jurgen lacht met haar mee*
moeder *lacht hard met de kinderen mee* Och, man. Ik heb ontzettend behoefte aan frisse lucht. Ruimte om me heen – *af*
vader *blijft zitten*
Esther en Jurgen moeten vreselijk lachen.
vader Dit is, dit is niet – *Zijn mobiele telefoon gaat over, hij drukt de telefoon aan, agressief.* Waarom bel je me steeds – *Hij*
loopt snel de deur uit.
jurgen *stopt abrupt met lachen, wijst in de richting van de deur waar Vader verdween*
stilte
esther *kijkt hem aan, giert het dan weer uit van het lachen*
jurgen Ik zou maar eens stoppen als ik jou was.
esther *door het lachen heen* Ik kan niet stoppen –
jurgen *slaat haar in haar gezicht*
esther *lachend* Helpt niet –
jurgen *slaat harder*
esther Nog harder –
jurgen *slaat haar harder*
esther *houdt op met lachen, zegt rustig* Au.
jurgen *wil haar weer slaan*
esther *weert hem af* Het is al over.
jurgen *met opgeheven hand* Zeker weten?
esther Bedankt.
jurgen *slaat een bord kapot* Niks te danken.
esther *half lachend* Jurg!
jurgen Dat is de kracht, Es. Omdat ik je wilde slaan, dan zit de kracht al in mijn arm. Die moet er op de een of andere manier uit. *slaat nog en bord kapot* Ik zit er vol mee, met die kracht – *pakt de borden van Vader en Moeder, doet zijn ogen dicht* Heel in de verte borrelt het omhoog. En dan plotseling – *Hij wil de borden tegen elkaar slaan.*
esther Jurg!
jurgen *beweegt de borden alsof ze magnetisch zijn* Zie je hoe graag ze uit elkaar willen spatten, ik help ze alleen een beetje. *slaat de twee borden tegen elkaar, kijkt naar de scherven* Alles gaat hier kapot. Is dat jou ook opgevallen. Zelfs de planten houden het hier niet uit. Weet jij hoe dat komt, Es –
esther Ik weet het niet.
jurgen We leven met twee vampiers. Die zijn pas tevreden als alles om hen heen net zo dood is als zichzelf. Hier – *drukt*

zijn handen tegen haar gezicht

esther *rikt*

jurgen Voel je. *pakt haar handen* Jouw handen precies hetzelfde. We moeten hier weg, Es. We worden steenkoud als we niet uitkijken.

esther *trekt haar handen weg, loopt naar de kast en haalt er een grote stapel borden uit* Jurgen!

jurgen Zie je wel. Bij jou zit de kracht er net zo goed.

esther *twijfelt* Wat moet ik doen, Jurg?

jurgen Het is puur een kwestie van loslaten. Ogen dicht. Je voelt het vanzelf.

esther *tilt de borden omhoog, doet haar ogen dicht, twijfelt* Zo meteen komen ze binnen –

jurgen Nou en –

esther Ik ken niemand die dit doet.

jurgen Omdat het nergens is zoals hier.

esther *twijfelt* Ik weet het niet, Jurg – *Ze zet de borden op tafel.*

jurgen Ook goed. Dan moet je het verder maar in je eentje uitzoeken. *loopt weg*

esther Wat ga je doen?

jurgen Ik ga weg. *Af, hij loopt langs Vader, die net binnenkomt.*

vader *pakt Jurgen bij zijn arm*

jurgen *duwt Vader van zich af*

vader Jurg. Even rustig. Als mannen onder elkaar –

jurgen *verbaasd* Hè?

vader Als mannen onder elkaar, eh – *Hij spreidt zijn handen, gebaar van verzoening.* Hé –

jurgen *glimlacht, af*
pauze

vader *gaat aan tafel zitten, zonder dat hij merkt dat Esther in de kamer is, pakt z'n mobiele telefoon, kijkt even naar de deur, toetst snel een nummer in, gaat voor het raam staan, spreekt gehaast, fluisterend* Met mij. Ik ben nog thuis, nee, luister nou even, in mijn eentje ja, gewoon in de kamer, nee, die brunch komt maar niet van de grond. Els is erger dan ooit, volkomen doorgedraaid. *ingehouden driftig* Zodra ik kan! Ik kan zo niet weg, zoals het nu is – ik kan haar zo niet met de kinderen alleen laten. *vermoed* Heb nou nog even geduld – dat weet ik wel, maar heb nou nog even – *doet alsof hij iets hoort* O jee, er komt iemand aan geloof ik, ik moet nu ophangen. Ik ook van jou, maar ik moet nu écht – *Hij drukt de telefoon uit, hij pakt zijn zakdoek, dept zijn neus, hij voelt iets drukken op zijn adamsappel, hij hoest, voelt, vindt het strikje, doet het strikje losser, begint opeens te huilen. Na een tijdje valt opeens zonder aanleiding een glas van de tafel.*

esther *schrikt* Whaa!

vader *schrikt ook* Jezus, Esther, ik schrik me helemaal – *Hij probeert te verbloemen dat hij gehuild heeft, veegt snel zijn tranen weg, wijst op het glas.* Hoe lang sta je daar al?

esther Ik moest van jou alles opnemen –

vader Ach schatje, je hoeft dit toch niet op te nemen – *wil de camera pakken, Esther doet een stapje achteruit.*

esther Waarom zat je te huilen daarnet?

vader Zat ik te huilen daarnet?

esther Vind je het niet meer leuk hier.

vader Ik vind het hier juist ontzettend leuk. We hebben toch een gezellige brunch zo meteen? Let maar op. Als mamma en Jurgen zo beneden zijn –

esther Jurgen zegt dat jullie elke nacht wakker blijven –

vader Jurgen zegt maar wat –

esther Hij zegt dat jullie spoken zijn –

vader *te vrolijk* Wat een onzin!

esther Jurgen zegt –

vader *ineens agressief* Die jongen moet gewoon eens een keer z'n mond – jullie moeten gewoon eens een keertje allemaal, het moet hier gewoon eens een keertje – *Hij ziet dat Esther geschrokken is.* Luister nou, liefje. Niks aan de hand. We moeten ons gewoon helemaal niets van Jurgen aantrekken, die zit in een fase, eh, hoe heet dat, een soort, eh, fase – Hé, Es – *Hij strekt zijn armen uit.*

esther *schrikt*

vader Kom nou eens even hier. *pauze* Es –

esther Nee.

vader Wat is er, schatje?

esther Je ziet er raar uit.

vader *voelt aan zijn strik.* Ik zie er helemaal niet raar –

esther Jawel.

vader *kan zich weer niet inhouden, rukt zijn strik af* Zo beter. Toch? *lief* Hé, meisje – *ongeduldig* Wat is er nou godverdomme –

esther Je doet raar.

vader *hulpeloos* Ik – *Hij wrijft over zijn hoofd.*

esther Je kijkt raar en je praat raar.

vader *agressief* Nou moet je eens even –

esther Wie was dat aan de telefoon daarnet?

vader Je moet je niet zo druk maken – *Hij staat op, loopt richting Esther, probeert onbezorgd te klinken.* Kom nou toch, schatje
–

esther *pakt een bord* Niet dichterbij!

vader *weet niet wat hij met de situatie aanmoet, laat zijn armen slap langs zijn lijf vallen* Wat heb je nou toch?

esther Het lijkt net alsof jij dat helemaal niet bent –

vader Maar ik ben het toch gewoon wel, Es – *armen wijd* Kijk dan. Zie je dat ik het ben. Je ziet toch –

esther Het lijkt net of iemand anders dat zegt –

vader Wat zegt.

esther Dat.

vader Dat zeg ik toch zelf – Hier. Dit zeg ik toch. Dit. Zie je nou. Ik ben gewoon, gewoon mezelf, ik – *Hij loopt naar voren, wil haar vastpakken.*

esther *slaat het bord kapot, pakt een nieuw bord van tafel*

vader *loopt resoluut naar haar toe, pakt haar vast, probeert het bord van haar af te pakken, Esther probeert zich te bevrijden, Vader houdt haar stevig vast.* Doe nou niet zo idioot!

moeder *komt binnen, ziet Vader en Esther*

esther *probeert zich los te rukken*

vader *probeert haar op haar hoofd te kussen* Stil nou meisje, alsjeblieft –

moeder *rustig* Laat dat kind los, Leo.

vader *schrikt, laat Esther los*

esther Hij wil de hele tijd dat ik bij hem kom maar ik wil dat niet! Hij wil de hele tijd –

moeder Als meisjes ouder worden onstaat er op een gegeven moment nou eenmaal een bepaalde spanning tussen hen en hun vader, dat is heel normaal. En als pappa daar niet op een volwassen manier mee om kan gaan moet jij maar een beetje volwassener worden.

vader Je denkt toch verdomme niet écht –

moeder *geeft Vader een klap* Zie je. Het enige dat helpt. Weer wat geleerd hè.

vader *geeft Moeder een klap*

esther *slaat weer een bord kapot*

moeder Esther!

vader *resoluut* Gaan we nu allemaal weer normaal doen hier?

esther *slaat weer een bord kapot*

vader Ik meen het hè!

moeder Ga Jurgen nou maar halen. Die heeft zich in zijn kamer opgesloten.

vader Wacht nou eens even –

moeder Ik laat mijn verjaardag door niets meer verpesten. Ga die jongen halen, Leo.

vader Maar wat kan ik dan, wat moet ik dan?

moeder Wees een man, Leo. Sla je er doorheen. *Ze zet Esther op haar plek aan tafel.*

Vader weet niet wat te doen. Er valt wat kalk uit het plafond, Vader gaat weg.

esther *kijkt verbijsterd voor zich uit*
stilte

moeder Jij denkt dat je wat meemaakt hè?

esther *verward* Ik weet het niet.

moeder Dit is nog maar het begin. Het wordt alleen maar erger.

esther *moet huilen*

moeder Niet beginnen te janken, Es. Als er hier iemand zielig is dan ben ik dat. Jij hebt je leven nog voor je. Kijk me aan.

esther *kijkt naar Moeder*

moeder Ik was precies als jij, toen ik hem leerde kennen, bijna precies zo als jij. *wijst naar de deur waar Vader net door vertrok* Die man, die man heeft me helemaal gesloopt. In vijftien jaar een oude vrouw van me gemaakt. En weet je hoe dat komt? Omdat ik te slap was.

esther *draait haar gezicht weg* Ik wil liever niet –

moeder Niets liever niet. Dit is het leven, Esther, wen er maar aan. Voor je het weet ben je net als ik. Let maar op.

esther Je liegt! *Ze moet huilen, kijkt naar de grond.*

moeder Nou zit je toch te huilen hè?

esther *blijft naar de grond kijken*

moeder *pakt haar bij haar kin, dwingt haar haar aan te kijken* Dacht je dat ik niet gehuild heb? Natuurlijk heb ik gehuild. Ik heb mezelf lelijk gehuild. Rimpels in mijn gezicht, grijze haren – mijn hele lichaam slap gehuild. Hier. Dat heeft het me opgeleverd. *Ze knijpt in haar buik.* Oud vlees. Hier. *pakt Esther's hand*

esther *trekt haar hand terug*

moeder Stoppen met huilen verdomme! Dat is precies wat ze willen, dat je jezelf slap huilt zodat je hen niet meer kunt verleiden. *Ze pakt Esthers handen vast.*

esther *probeert zich los te trekken*

moeder *houdt haar stevig vast* Ssst. Luister. *Ze knijpt hard in Esther's polsen.*

esther *zachtjes* Au!

moeder Je moet hard worden, kindje. Zacht van buiten, maar keihard van binnen. Een brandende peuk op je arm laten

uitdrukken. *Ze knijpt nog steviger in Esther's polsen.*

esther Au!

moeder Het bloed onder je nagels vandaan laten treiteren. En dan vriendelijk blijven glimlachen. Stralend. Je meest verleidelijke glimlach blijven lachen. *nadrukkig* Zolang je mooi bent blijf je de baas, meisje. *laat Esther los* Hier. *Ze geeft haar een zakdoek.* Afdrogen die tranen, voor ze bij je naar binnen branden.

esther *droogt haar tranen af*

moeder Ademhalen.

esther *haalt diep adem, kijkt haar Moeder verontwaardigd aan*

moeder Laat het bloed door je heen stromen. Dat houdt je jong.

esther *knikt ja*

moeder En nu nog lachen –

esther *tovert een lachje op haar gezicht, dat er gevaarlijk uitziet*

moeder Zo is het goed, kindje.

esther *met de stem van Moeder* Zo is het goed, kindje –
Plotseling gaat de telefoon van vader, die hij op de tafel heeft laten liggen.

esther *schrikt, springt op, gaat een eindje bij de tafel vandaan staan*

moeder *kijkt op de display, drukt de telefoon uit.* Wat is er nou. Je bent toch niet bang voor een telefoon. *af stilte*

esther *gaat zitten, ze weet niet wat ze moet doen, ziet ze de stapel borden op tafel, gaat er naartoe en laat ze vallen.*

jurgen *komt binnen, ziet de scherven* Zie je dat je het kan!

esther Er werd net weer gebeld.

jurgen Wie was het.

esther Weet ik niet. Leo Beumer heeft daarstraks ook weer gebeld.

jurgen Met wie.

esther Dat wilde hij niet zeggen.

jurgen Waar had hij het over?

esther Ik heb het opgenomen. *geeft hem de camera*

jurgen *hij spoelt de camera terug, bekijkt de scène waarin Vader telefoneert, pakt dan de telefoon van Vader van tafel, drukt een knopje in, luistert, schrikt, hangt snel weer op.*

esther Wie was het –

jurgen Wat denk je.

esther Ik weet het niet.

jurgen *draait het nummer weer, doet zijn zakdoek voor het apparaat, praat gehaast en zakelijk* Met mij, ik moet zachtjes praten, luister, ze gaan zo weg, Els is volkomen overstuurd, die gaat met de jongens naar het strand. Kom me maar halen zo direct. Ik heb hier alles geregeld. Ik moet nu snel ophangen. *Hij hangt op. Er valt weer wat kalk uit het plafond.* We gaan weg, Es. Voor we de hele zaak op ons hoofd krijgen.
Esther en Jurgen gaan af, na een tijdje valt de plafonière naar beneden, met heel veel geraas, Vader en Moeder komen binnen, Moeder met veger en blik, veegt direct de scherven bij elkaar.

moeder Ik heb je gezegd dat je die lamp met een keilbout moest vastzetten.

vader Heb ik toch gedaan, Els. Ik snap werkelijk niet – *Hij ziet zijn telefoon op tafel liggen, pakt hem snel.*

moeder Alles wat jij in elkaar zet valt weer net zo hard uit elkaar. *Ze ziet ondertussen dat Vader de telefoon pakt.* Denk jij nou werkelijk dat je altijd bereikbaar moet zijn.

vader Ik heb hem al uitgedrukt.

moeder Wie gaat jou nou bellen vandaag, Leo.

vader Ik zeg toch dat ik hem uit heb gedrukt.
Moeder blijft Vader aankijken.

moeder Waarom wil je niet praten, Leo.

vader Wat wil jij nou steeds praten.

moeder Er is iets, ik voel het.

vader Ik wil gewoon een leuke dag, dat we er samen een leuke dag van maken. *staat op* Ik ga Jurgen halen.

moeder Waarom wil je zo graag weg.

vader Hoe bedoel je?

moeder Je wilt toch weg nu, Leo.

vader Je bedoelt nu, ik bedoel, eh, wat bedoel je nou?

moeder Je moet niet steeds een tegenvraag stellen.

vader Waar wil je in godsnaam naartoe?

moeder Nou doe je het weer, Leo! Dat vraag ik aan jou! We gaan dit tot de bodem toe uitpraten. *Ze pakt ondertussen Vaders handen, laat ze weer heel snel los.* Jezus. Leo. Je bent ijskoud.

vader Ik heb een beetje trek denk ik.

moeder *voelt zijn hoofd* Leo!
Esther en Jurgen komen beneden, ze hebben allebei een rugzak op hun rug en reiskleding aan.

jurgen Soms wordt het gewoon teveel. Dan zit je vol van binnen, te veel indrukken, te veel energie. Dan kan er niets meer bij, kan je je enkel afsluiten, zodat er niets meer binnenkomt. Dat was op de dag dat ik wegging. Mijn rugzak had

gepakt en samen met mijn zus het huis via de achterdeur verliet. Het was een bouwval, waar we woonden. Het stucwerk viel van de muren, je moest er voortdurend het gruis uit je haren slaan. 's Nachts stooft de sneeuw dwars door de muren heen, zo ijzig als het daar kon zijn. Dan kan je toch net zo goed buiten slapen, onder een brug, bij het daklozen-centrum of op een bankje in het park in de zomer. Ik heb een pakje sigaretten gekocht, het werd tijd om met roken te beginnen. Als je de hele dag rondloopt heb je behoefte aan troost. Een kop koffie. Een sigaret. 's Avonds een glas bier. Dat zijn de dingen die gaan tellen. En een vrouw op zijn tijd. Geen vriendin om mee samen te wonen. Een vrouw voor af en toe. Want voor ons geen gezin. We konden daar namelijk niet zo goed mee omgaan, mijn zusje en ik.

esther Ik vond het zo kil in Nederland. Het miezerde bijna altijd. Je jas nat, je haar in slierten langs je hoofd, een straaltje water in je nek, koude rillingen, ik had in Nederland eigenlijk altijd koude rillingen. Daarom zijn we naar Frankrijk gegaan, mijn broer en ik. Als je gewoon door loopt kom je er vanzelf. Altijd in zuidelijke richting, iedere dag een stukje en je ziet opeens de Middellandse Zee in de verte. Groenten en fruit, dat groeit er zo in de berm. Je wast je in zee, de hele dag aan het strand. En na een week of wat ben je bruin. Ik liet mijn haar groeien, Jurgen liet zijn baard staan en er was niemand die ons nog herkende. Er zijn daar overal lege boerderijen, we hebben ze op vakantie zo vaak gezien. Je timmert er een nieuw dak op, gereedsschap leen je bij een boer. Die huizen zijn van niemand. Niemand heeft er wat aan, zo'n spookhuis, ze durven er niet langs, 's nachts. Die zijn blij als er opeens weer licht brandt. En het betekent voor hen ook weer klandizie, dat mag je niet vergeten.

vader Wat stelt dit voor.

esther Ik mag niks zeggen. *Ze wil doorlopen.*

moeder *gaat voor de deur staan* Dat gaat niet door hè. Leo!

vader *houdt Jurgen tegen*

jurgen *dreigend* Raak me niet aan.

moeder *tegen Esther* Wat zijn jullie van plan.

esther Ik mag niets zeggen –

moeder *wil Esther's rugzak afpakken, Esther verzet zich maar Moeder krijgt de rugzak uiteindelijk te pakken, gooit die leeg, er valt een hele stapel fotoalbums uit* Wat moet je met al die fotoalbums –

esther Ik mag niets zeggen.

jurgen *begint de rugzak weer in te pakken*

vader Laat dat!

moeder *heeft ondertussen een enveloppe van de bank tussen de spullen vandaan gehaald, haalt er een stapel bankbiljetten uit, vol verbazing, tegen Vader* Die hebben een paar duizend euro bij zich!

vader *bekijkt de enveloppe.* Hoe komen jullie daar aan?

jurgen Wat dacht je –

moeder *dreigend* Jurg!

jurgen Heeft een vriend voor ons gespaard – *Hij begint de rugzak van Esther weer in te pakken.*

moeder Wat voor vriend?

jurgen Een soort sponsor.

moeder En hoe heet die vriend dan, Jurgen?

jurgen Hij blijft verder liever onbekend, denk ik.

moeder Waar zijn die in godsnaam mee bezig, Leo!

vader *wil het geld van Jurgen afpakken*

jurgen Raak me niet aan –

vader *duwt Jurgen achteruit*

jurgen *duwt zijn vader achteruit, Vader valt omver*

moeder Ben je nou helemaal gek! *Hij pakt Jurgen bij zijn arm.*

jurgen *rukt zich los*

esther *slaat een glas stuk, dat op tafel staat, houdt het dreigend richting moeder.* Blijf van hem af! *Ze schampt met het glas langs moeders arm.*

moeder Au! Esther! *Ze laat haar arm aan Vader zien.* Leo!

vader *pakt Esther bij haar arm*

esther *laat het glas vallen*

jurgen *pakt Vader bij zijn arm*

vader *gooit Jurgen tegen de vloer*

esther *slaat weer een glas kapot*

moeder Verdomme. Esther!

jurgen *komt overeind*

vader *duwt hem weer op de grond* Jij denkt dat je wat voorstelt hè. *Hij geeft hem een trap in zijn zij.*

esther *staat met het glas in haar hand, weet niet wat te doen*

jurgen *probeert weer op te staan*

vader *duwt hem weer op de grond* Jij dacht dat je me aankon.

esther *trekt in een keer het tafellaken inclusief de brunch van tafel*

moeder Ben je nou helemaal gek. *Ze wil haar een klap geven.*

esther *ontwijkt haar*

vader *ondertussen tegen Jurgen* Ik ben hier de baas, voel je dat.

jurgen *wil weer opstaan*

vader *trapt hem weer in zijn zij, Jurgen kreunt*
esther *werpt zich op Vader, hangt op zijn rug, haar handen om hem heen*
vader *tegen Jurgen* Stel je niet aan. Ik weet precies wat ik doe. *Hij wijst op de plek waar hij daarnet Jurgen heeft getrapt.*
Daar zit niets! *Hij trapt hem weer.*
esther *terwijl ze nog steeds op zijn rug hangt, ze heeft een aardappelmessje in haar hand* Hou op!
vader *trapt hem weer* Er zit helemaal niets van belang daar.
moeder Dat kind heeft een mes, Leo!
vader *gooit Esther van zijn rug, pakt Jurgens hoofd vast* Jij wilde niet als man met me praten hè.
jurgen *met gesmoorde stem* Klootzak.
vader Omdat je niet weet hoe dat moet. *Hij tikt met zijn schoen tegen Jurgens hoofd.* Heb je ooit een vrouw gehad, Jurg?
jurgen Gaat je niets aan.
vader Ik ruik het toch. Jij kan nog helemaal niets. Het enige dat jij weet heb je uit boekjes. Zolang jij nog nooit een
vrouw hebt gehad, jochie, zolang ben ik hier de baas. *Hij pakt het geld van Jurgen af, steekt de enveloppe in zijn colbert.*
esther *woedend* Je kan niet zo maar ons geld in je zak steken.
moeder Zolang we niet weten waar dat geld vandaan komt is het van ons.
jurgen *boos, half huilend* Dat geld is van hem! Ik heb het uit zijn bureau. Dat geld is van hem!
vader *hijgend* Nou en, Jurg. Nou en?
moeder Wat moet jij met zo veel geld!
vader Hoe bedoel je?
moeder Wat was je daarmee van plan!
vader *hijgend* Dit hier – *trekt de enveloppe uit zijn binnenzak* is een enveloppe vol vrijheid, Els.
moeder Doe niet zo idioot.
vader Dat had je goed gezien, jongen. Hiermee kun je ontsnappen.
moeder Leo –
vader Ik ga weg, jongens. Ik kan hier niet langer – Jullie moeten het goed begrijpen. Ik heb het niet zo gewild – Ik had
me verheugd op een fijne brunch. Ik wilde dat we zouden kunnen terugkijken op een gezellige middag, de laatste
middag die ik bij jullie in huis woonde –
moeder Je gaat toch niet op mijn verjaardag –
vader *boos* Het was een afscheid, Els. Voor mij was dit een afscheid!
moeder *af*
vader Luister, jongens. Ik moet eruit. Ik kan hier niet meer mezelf zijn. Snappen jullie wat ik bedoel. Ik word hier
voortdurend bekritiseerd. Door jullie ook. En terecht hoor. Volkomen terecht. Het is een slappe zak, de Leo Beumer die
jullie kennen. Ik begrijp heel goed dat die niet mee mag naar ouderavonden. Dat niemand om zijn flauwe grapjes lacht.
Dat hij er niet uitziet in een korte broek. Dat hij ieder jaar weer een belachelijke zonnebril koopt. Maar jullie weten niet
wie hij eigenlijk is, Leo Beumer. Zoals jullie moeder vroeger bij mij achter op de fiets zat, mij stevig vast hield, na
schoolfeestjes. Als we door de polder fietsten, het werd soms al licht hè. Zoals we met z'n allen naar de camping
gingen. Frankrijk, Spanje, Griekenland. Hoe wij samen de tent konden opzetten. Als je soms andere gezinnen zag
stuntelen. Wij hadden de hele zaak binnen de kortste keren rond. En ook nog een heel ingewikkelde bungalowtent hè.
Maar iedereen wist precies wat die doen moest. Ik was zo trots op jullie jongens. En andersom net zo goed. 'Dat is mijn
vader', zo ging jij de hele camping rond, Jurgen. Tegen iedereen die je tegen kwam. 'Die man is mijn vader'. Ik smeed
jullie vanaf het strand zo op het luchtbed in zee. Vier vijf meter keilde ik jullie door de lucht. En jullie maar gillen. Dat
was Leo Beumer, jongens. Achter de barbecue, de geestigste toespraken, je kon zo lachen met die man, jullie moeder
net zo goed. We hebben wat afgelachen in het begin. Midden in de nacht. Zo hard dat de burenen op de vloer begonnen te
bonken. Ach god, we hadden altijd toen vrienden op bezoek. Altijd een kratje bier op het balkon, flessen rosé in de
koelkast. Snappen jullie wat ik bedoel jongens. Het is nooit de bedoeling geweest om uiteindelijk hier, zo, ik bedoel –
Ik ben Leo Beumer niet. Ik bedoel, de echte Leo Beumer die zit hier – *slaat op zijn borst* ergens, diep van binnen. Ik
voel hem zitten, heel in de verte. Hier kan ik nooit meer worden wie ik was. Hier ben ik grijs geworden. Stoffig.
Snappen jullie dat ik weg moet. Snappen jullie dat ik gespaard heb om weg te gaan? Dat dat de enige manier is om
weer mezelf te worden? Snappen jullie dat dat beter is voor iedereen? Snappen jullie dat, jongens? Ik bedoel, ik heb jou
nog gered, Esther, je was bijna gestikt in de capuchon van je slaapzak, maar ik was net op tijd, weet je nog? Dat weet je
toch, Esther? Es –
moeder *komt op met een koffer, ze heeft een regenjas aan en loopt naar de deur* Luister, jongens. Mamma gaat een tijdje weg.
Jullie moeten niet verdrietig zijn. Het heeft niets met jullie te maken. Mamma kan de laatste tijd niet meer zo goed met
pappa opschieten –
vader Het zijn geen kleuters meer, Els.
moeder Want pappa heeft een relatie met tante Thea.
vader Els!
moeder Ik ben niet gek, Leo. Pappa heeft een relatie met tante Thea en wil daar niet met mamma over praten en nu is
mamma daar een beetje moe van geworden en moet ze een tijdje uitrusten.
vader Luister, jongens –
moeder Ergens in de bossen, met allemaal andere moeders die net zo moe zijn als mamma. En als ik dan terug kom
geven we een groot feest met balonnen en limonade –
vader Waarom maak jij alles toch altijd zo onnodig ingewikkeld.
moeder O god, nimonade, weet je nog, Jurg, dat zei jij vroeger, mag ik een glaasje nimonade, nimonade, ach god *moet
hulpen* Ik moet nu écht weg.

vader Je gaat de kinderen toch niet alleen laten.

moeder Dan neem jij ze toch mee, Leo. Dan zeggen jullie voortaan gewoon mamma tegen tante Thea, verandert er verder niets. Dag, schatjes – *loopt weg*
Er wordt gebeld, Moeder schrikt.

moeder Jezus, wie komt er nu – Ik zie er niet uit. *doet haar haar goed* Het is een puinhoop. *Ze veegt wat scherven aan de kant.* Help nou even mee, jongens!

esther *is ondertussen naar de intercom gelopen* Hallo?

intercom Hallo?

esther Hallo?

intercom *stem van tante Thea* Esther! Zijn jullie niet naar het strand?

moeder *loopt naar de intercom* Thea! Ik dacht dat jij niet kon komen vandaag.

intercom Leo zei dat jullie naar het strand waren. Is Leo daar?

vader *tegelijktijd, overdreven opgewekt, richting de intercom* Hallo Thea. Leuk! *probeert haar duidelijk te maken dat ze op het verkeerde moment langs komt* We zitten midden in die verjaardag, Thé, kom even boven –

intercom *in de war* Je zei dat ik je kon komen halen, jij zei –

moeder Ongelofelijk, Leo.

vader *loopt naar de intercom* Thé, luister, Thé –

intercom Jezus, Leo, wat genant!

moeder Geeft niets, Thé. Hij komt er aan hoor, hij is al onderweg.

intercom Luister, Els, laat me er even in, laten we even praten.

moeder Je neemt hem maar mee hoor, echt geen probleem, we waren hier toch net op hem uitgeken, hè jongens.

intercom Hij is uit zichzelf naar me toegekomen. Ik heb er niks voor gedaan, Els! Echt –

moeder Geen probleem, joh. Je neemt hem maar lekker mee. Of ik ga nu weg en jij trekt hier in, dat kan ook. Ik heb mijn koffer net gepakt, zeg maar wat je wilt.

esther Ik wil niet dat tante Thea hier komt wonen!

moeder Hoor je het, Thea, dat gaat dus niet door. Kom op, Leo, er wordt op je gewacht.

esther Ik wil niet dat pappa weg gaat!

intercom Ik kan misschien maar beter weggaan.

moeder vader
 Jij blijft hier Thé. Ik bel je later.

vader *totaal in de war* Els –

intercom Ik wacht nog een minuut Leo!

esther Ik wil niet dat je weggaat pap!

moeder Je kan nou eenmaal niet alles hebben, Esther.

esther *draait ondertussen de sleutel van het rolluik om, het wordt langzaam donker in de kamer* Ik wil niet dat hij weggaat.

jurgen Niet doen, Es!

esther *in de intercom* Ga weg, Thea!

intercom Er komt hier dus een luik naar beneden, zo'n luik –

vader En nou is het verdomme afgelopen hier!

jurgen Ga dan ook weg, man!

vader Het is hier gewoon een keer afgelopen!

intercom Leo?

jurgen *heeft ondertussen Vaders jas van de kapstok gehaald* Hier. Kom op.

esther Jurg!
De rolluiken zijn naar beneden

esther *trekt de sleutel uit het rolluiken-systeem*

jurgen *woedend* Geef hier die sleutel.

esther Jij zou me helpen, Jurgen.

intercom Leo!

vader Ik kan zo toch niet weg, Thea!

jurgen *roept* Hij komt er aan!

vader Bemoei je er niet mee.

intercom Nog een halve minuut, Leo.

vader Godverdomme!

jurgen Wat ben jij voor man.

vader Dat heeft er niets mee te maken.

jurgen Ik was al lang gegaan als ik jou was.

vader Dat weet je niet, Jurg.

jurgen Jij bent altijd een slappe zak geweest. Die Leo Beumer die jij je herinnert die heb ik nooit gekend. Die heeft nooit bestaan. *Hij haalt ondertussen een fotoalbum uit de rugzak, scheurt er een blad uit, verscheurt alle foto's.*

vader Ben jij nou helemaal gek! Els!

moeder *tegen Vader* Hoe langer dit duurt hoe groter de kans dat dit voor hen een traumatische ervaring wordt. *Ze loopt naar Esther.*

jurgen *verscheurt ondertussen het fotoalbum*
 moeder *heeft ondertussen de sleutel van Esther afgepakt, laat de luiken weer omhoog draaien*
 esther Jij zou me helpen, Jurg!
 jurgen Hij moet hier weg, Es. De zaak moet hier uit elkaar spatten, dat voel je aan alles. *Hij verscheurt de foto's.* Alles moet kapot, Es, dat weet je toch.
 vader Dat mag je niet doen, Jurg. Dat is een heel leven.
 jurgen Mijn leven is het niet.
 vader Jurg. Godverdomme –
 jurgen Ik ken deze mensen niet, ik heb ze nooit ontmoet.
 vader *probeert Jurgen in bedwang te houden*
 jurgen Die staan maar stom te lachen. Op iedere foto hetzelfde gezicht.
 intercom *heeft ondertussen steeds door geteld* vierentwintig, drieëntwintig, tweeëntwintig, eenentwintig –
 vader *roept* Ik kan nu niet weg, Thé –
 intercom Niks mee te maken –
 jurgen *roept* Hij komt er zo aan!
 vader Houd je mond, jongen.
 esther Pappa!
 vader Godverdomme!
 intercom Zestien, vijftien, veertien, dertien –
 jurgen Hij komt er aan!
 esther Jurg! *doet zijn hand voor de mond van Jurgen*
 intercom Tien, negen, acht, zeven –
 jurgen *bijt op de hand van Vader*
 vader Au! *Hij laat Jurgen los.*
 intercom *heeft ondertussen doorgeteld* Vier, drie, twee –
 jurgen *roept in de intercom* Hij komt eraan! *Hij duwt Esther van zich af, die de sleutel weer wil omkeren.*
 intercom *ondertussen* Één, nul.
 jurgen *roept* Hij komt er nu aan! Wacht nog even! Tante Thea!
We horen een portier dichtslaan en een auto wegrijden, stilte. Vader brengt snel de foto-albums in veiligheid.
 jurgen Gemiste kans, Leo Beumer. Gemiste kans, Es. Els –
Moeder pakt de stofzuiger, begint te stofzuigen. Esther, Jurgen en Vader kijken verdwaasd naar Moeder.

Black out

3

De tafel is weer min of meer gedekt. Het gezin zit aan tafel. Moeder zit te eten, de rest van het gezin weet zich geen houding te geven.

moeder Och jongens. Kunnen jullie je voorstellen dat ik precies vijfenveertig jaar geleden werd geboren. *Ze kijkt op haar horloge.* Echt waar, op de kop af vijfenveertig jaar. Het was zo'n heldere dag. Net als vandaag. En er lag een dik pak sneeuw. Mijn vader had al een week lang iedere dag 's morgens de auto uitgegraven, voor het geval dat ik zou komen. Overal werd er geschaatst. Rode wangen, bevroren gezichten. Kraampjes met chocolademelk, oliebollen. Mijn vader en moeder bij de kachel. En af en toe gingen ze kijken naar mijn kamertje. Dat was al helemaal ingericht. Met een kommode en een badje. Een speeldoosje boven de wieg.

Esther en Jurgen beginnen hun rugzak in te pakken.

moeder Niet op letten, Leo. *opgewekt* Het was zo verschrikkelijk koud, de nacht dat ik geboren werd. Ik hoorde mijn moeder klappertanden. Mijn vader vloeken omdat het zo glad was.

vader Els –

moeder *fel* We gaan er niet op in, Leo – *gaat onverstaanbaar verder* En we waren de kraamkliniek nog niet binnen of ik was er al haast. Ze moesten een andere vrouw die al uren lag te persen weer in bed leggen. Want ik wilde zo graag, jongens, ik wilde zo verschrikkelijk graag. En ik was zo welkom. Ik was zo verschrikkelijk welkom.

Esther en Jurgen af, stilte

vader *trekt na een tijdje zijn jas aan*

moeder Doe die jas uit, Leo.

vader Maar –

moeder Dat is precies wat ze willen. Doe uit die jas.

vader *doet zijn jas uit, gaat weer zitten*

stilte

moeder Het is gewoon één grote schreeuw om aandacht.

Einde